

МЕРДАРЕ, НА ПУТУ КА ГРАЧАНИЦИ

Када приступих гвозденом прелазу
Помислих: ништа сва давна дела су.
Свуд пре Мердара и после Мердара
Слободан проток беде и превара,

Док малобројни живаљ у Мердару
Чами у часном нехату, немару,
Не згледајући путнике безгласне
Што с једне стране ка другој прелазе.

Мердаре не хаје ни за поводе
Што народ онамо-намо одводе.
Душевна сила иза тих Мердара
Још одолева, није се предала.

Душа је чудо, бесмртно дериште,
На нултој тачки дах регенерише,
Привлачи јаче – пречиста, прасјајна –
Из правца Хоче, Прилужја, Пасјана.
